

திராவிடநாடு

மலர் 5

காஞ்சிபுரம் 4-8-46

இதழ் 14

18-ம் நூற்றாண்டில், மனித உரிமையை இழந்து மங்கிவிட்ட மனங்களில் மனங்கொதிப்படைந்திருந்த மக்களிடம் பிறந்த பெருமூச்சை, பெரும் புயலாக மாற்றியவர்களில், புரட்சி வீரன் பெயரிலும் ஒருவர். பாரிஸ்டுத்தறங்கிய பாராகனை எழுப்பிப் பணக்கோட்டைகளைப் பிடித்ததற்கு அஞ்சு பெயரின். அடிமைக்குருதி கொடுத்திடும் நம்பிக்கையூட்டி, சிட்டுவல்லுரை எதிர்த்திடும் வகை செய்தார். பழைமைப் பாசிபட்டர் ததைத்துடைத்துவிட்டு, பருத்தறிவு ஒளியைப் பாரெங்கும் பார்ப்பினார். அவரது கொள்கைக்காக இந்தக் குவலயத்தார் அவருக்கு இழைத்த கொடுமைகள் கொஞ்சமல்ல. தன்னவத்தை அறவே மறத்து, உலகமக்களின் உரிமைக்காக தன்வாழ்வையே ஒப்படைத்து, இன்னல் பல ஏற்ற காலத்தும் ஏக்கமுறது மரணத்தைத் தழுவுகின்ற நேரத்திலும், மனங்கூசாது, எகாதிபத்தியத்திற்கு என்றுமே எதிரியாய், தன் வாழ்நாள் முழுவதும் ஏழைகளின் பங்காளியாய் வாழ்ந்து வந்தவையப் பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தாமதமாகக் கதையாக்கிக் கொடுத்தவர்கள் எண்ணற்றனர். ஆயினும் பெயரின் உண்மை வரலாற்றை உள்ளபடி சுழுதியவர் டாக்டர் கான்வே ஒருவர்தான்.

தாமஸ் பெயரின் தாயகம் தெட் போர்ட் என்ற ஊர். ஜோசப் பெயரின், பிரான்சிஸ் காக்கி என்ற பெயர்களுடைய கவேக்கர் தம்பதிகளுக்கு 1737-ம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவரது பள்ளிவாழ்வு 13-வது வயதோடு முடிவடைந்து விட்டது. பிறகு இவர் தனது தந்தையாருக்குத் துணையாவைக் கொல் பதனிடும் வேலை செய்து வந்தார். இவர் 17-வது வயதில் தனது வீட்டை விட்டு வெளியேறி டெரிரிபிள் (Terrible) என்ற கப்பலில் கேப்டன் டெத் (Death) என்பவரின் தலைமையின்கீழ் கப்பற்படையில் சேர்ந்து கப்பற்பயணம் செய்யத்தயாராயிருந்தார். இவரது பிரிவாற்றாத, இவரது தந்தை அதை அறிந்து பெயரின் கப்பற்படையினின்றும் விடுவித்து, இவரை மரணத்தின் வாயிலினின்றும் மீட்டார். ஏனெனின் அதே கப்பல் தான், ஆபத்தில் சிக்கி அதிலிருந்து 200-படைவீரர்களுள் 175 பேரைப் பலியாக்கியது.

பெயரின் தனது 22-வது வயதில் மேரிலேம்பார்ட் என்னும் மாதை மணந்தார். இவர் மணந்த சிலநிங்களுக்குள் தன் மனைவியை இழக்க நேரிட்டது. அதன்பின்னர் 1761-ம் ஆண்டு எக்ஸ்சம்மனாக (கலால் இலாகா அதிகாரியாக) பணிபுரிந்து வந்தார். நேங்கிடைத்த பொருட்தெல்லாம் பெயரின் அறிவை விரிவு செய்யும் நூல்களையும் விஞ்ஞான

புரட்சி வீரன் பெயரின்

● (செம்பியன், சென்னை) ●

நூல்களையும் ஓயாமல் கற்று வர விலக்கப்பட்டார். பின்னர் 1771-ம் ஆண்டு எலிஸபெத் என்ற பெண்ணை காதலித்து அவளை மணம் செய்து கொண்டார்.

வேண்டுமென 1772-ம் ஆண்டு எக்ஸ்சம்மன்கிளர்ச்சியைத் தொடங்கி, பாராளுமன்றத்தினருக்கு ஓர் விண்ணப்பம் தயாரித்து அனுப்பினார். இவரது ஆணித்திறமான வாத்தங்களையும் இவரது திறமைகளையும் அறிந்த பெஞ்சமின் ப்ராக்லின் என்பவர் இவரது நண்பராகி, எக்ஸ்சம்மன்களது குறைகள் களைப்படை வேண்டுமெனப் போராடினார். எனினும் பெயரின் தொடங்கப்பட்ட கிளர்ச்சி தோல்வியுற்றது. பின்னர் பெயரின், புகையிலை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுக்கடன்காரர் நிரந்தரவாதனை விட்டையும் மற்ற முன்னோர் போருக்களையும் விற்று, கிரீக்கிபான நிலையில் சின்றுதவிக்கலானார்.

இந்த நிலையிலே ப்ராக்லின் உதவிபெற்று, 1774-ம் ஆண்டு அமெரிக்காவிற்குத் திரும்பிச் சென்று, ஓர் பத்திரிகையின் ஆசிரியரானார். கொடுங்கோன்மை எனும் கலப்பையினால் ஆழ உழுது, பண்படுத்தப்பட்டு நாட்டுப்பற்றுடையோரின் கண்ணிரத்தத்தை கிராகப்பாய்ச்சப் பெற்று மக்கள் மனமெனும் வயலிலே, மனிதாபிமானம் எனும் விதைபைத் தனது பத்திரிகை மூலம் தூவி வந்தார். இதன் விளைவாக 1775-ம் ஆண்டு பென்சில்வேனியாவில் நிறைவேறிய அடிமை ஒழிப்புச் சட்டம், அமெரிக்கர்கள் ஓர் தனி இனம். ஆகவே அவர்கள் ஆக்கியே முடியாட்சியினின்றும் பிரிந்து, தன்னரசு பெற்று, தன் மானத்தோடு வாழ வேண்டும் எனும் கருத்தைத் தனது பத்திரிகை மூலம் பரப்பினார். அந்தக் காலத்தில்தான் அமெரிக்க குடியேற்ற எடுகளினுள் தேசபக்தர்களின் கூட்டால் வெளிக்கிளம்பத் தொடங்கியது. அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் போராடிய தெல்லாம் ஆக்கியே மக்களுக்குத் தரிமை, அமெரிக்க மக்களுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக, மாபெருந்தேவர்களான வாஷிங்டன், ஜெப்சன் போன்றவர்களும், இங்கிலாந்தத் தங்கத் தாயகம்க்கருதி, தங்கள் தாய்நாடு அமெரிக்கா, தங்கள் இனம் அமெரிக்க இனம் என்கின்ற உணர்ச்சி பெருமில் இருந்தார்கள். அத்தகைய சேர்த்திலே தான் பெயரின் அமெரிக்க இனத்தின் சாதார்த்தத்திற்கு ஓர் கட்டி விளக்காகத் தோன்றினார். இங்கிலாந்தினின்றும் அமெரிக்கா பிரிந்து ஓர் தனிச்சாதார்த்த நாடாக, குடியரசாக விளக்கவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தினார்.

1775-ம் ஆண்டு நடந்ததகைகளை டன் படுகொலை. அந்தப்படுகொலையில் உயிரிழந்த தேசபக்தர்களுக்கு வர், பரிமாறிய பச்சை இரத்தம், நாடெங்கும் பெரிய பாய்நீர் உண்டாக்கிவிட்டது. பெயரின் வரையப்பட்ட அமெரிக்கைத் தாய் (அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

பொற்கிழ

புரட்சித் தலைவர் பாரதிதாசன் அவர்களுக்குத் தமிழ்நாட்டிதி, விழா நாளன்றுவரை

24399-14-2

இதில் கவிஞரிடம் ஏற்கனவே சேர்க்கப் பட்டுள்ள தொகை 3024-6-0

தோழர் ப. கண்ணன் (செயலாளர்) மூலம் வசூலிக்கப்பட்டு, வசூல் வேலை, விழா வேலை, போக்குவரத்து, தபால் முதலிய பல இனங்களுக்காக அவரிடம் தங்கிய தொகை 1750-0-0

* இதில் செலவுக்காக, மீதமுள்ள அளவு, நிதிக்கமிட்டிக் கூட்டம் டைபெற்றதும் அறிவிக்கப்படும், கவிஞரிடம் சேர்ப்பிக்கப்படும்.

விழாச் செலவுக்காகவும், விளம்பரம், போஸ்டேஜ் முதலிய பல இனங்களுக்காகத் தோழர் T. N. ராமன் (செயலாளர்) அவர்களிடம் தரப்பட்டு, செலவிடப்பட்ட தொகை 1088-0-0

விழாச் செலவுக்காக, மேடை அமைத்தல், போஸ்டர், ஒவ் பெருக்கி, போட்டோ, மாலை போக்குவரத்துச் செலவு ஆகியவற்றுக்காகத் தோழர் N. V. டொராஜன் அவர்கள் மூலம் செலவிடப்பட்ட தொகை 513-0-0

"திராவிடநாடு" காரியாலயமூலம், போக்குவரத்துச் செலவு, போஸ்டேஜ், விளம்பரப் பலகை தயாரிப்பு, ஒலியர் செலவு, ஆகியவற்றுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை 278-0-0

இந்தத் தொகை போக கவிஞரிடம் விழாநாளன்று தரப்பட்ட தொகை 17746-8-6

விழா முடிந்தபிறகு, கவிஞர் நிதிக்காகத் தரப்பட்ட தொகை 128-0-0

கவிஞர் நிதிக்காகத் தரப்பட்டு, மாற்றப் படாமல் உள்ள செக் மூலம் உள்ள தொகை 134-8-0

நிதிக்கமிட்டிக் கூட்டம், இந்த மாதக் கடைசி வாரத்தில் சென்னையில் டைபெற்றது. அதுபோல, இந்தக் கணக்கு விவரம், கமிட்டியாரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, வசூல் கமிட்டி கலைக்கப்படும்.

இன்னமும் பல ஊர்த்தோழர்கள், நிதிக்கட்டு புத்தகங்களை அனுப்பாமலிருக்கின்றனர். இனி வசூல் இல்லை ஆகையால், டிக்கட்டு புத்தகங்களை தயவுசெய்து, திராவிடநாடு காரியாலயத்துக்கு அனுப்பி வைக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதிக்குத் தாராளமாக உதவியதோழர்களையும், வசூலித்து உதவிய அன்பர்களையும், நிதிவசூலுக்காக ஆதரவளித்த பத்திரிகைக் காரியாலயத்தார்களையும், நிதிக்கமிட்டியின் சார்பிலே, பாராட்டுவதோடு, வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொன்னுடை போர்த்த, தோழர் தங்கவேலருக்கும் நாதஸ்வர விருந்தளித்த தோழர் பிச்சையப்பா, இசைவிருந்தளித்த தேசிகர், நமசிவாயம் ஆகியோருக்கு என்நன்றி.

விழா, சிறப்பாக டைபெறப் பணியாற்றிய தோழர்களுக்கும், விழாவன்று தலைமைதாங்கிய எாவலருக்கும், பாராட்டுவழங்கிட அறிவுருக்கும், என்வணக்கம்.

அண்ணாதுரை,
பெர்னாள்ளி, நிதிக்கமிட்டி.

நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்து, பெயரின் பொதுவாழ்வில் 35 வது கொண்டிருப்பார். இதன் காரண வயதிலிருந்தான் ஈடுபட்டார். மாகவே அந்த வேலையினின்றும் எக்ஸ்சம்மன்களது ஊதியம் உயர்

புரட்சி வீரன் பெயின்

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தீர்மானம், தேசபக்தர்கள் கிந்திய இரத்தத்தால் சிலாசாசனமாடிபு. குமுறிக்கொண்டிருந்த எரிமலையும் திக்குழம்பைக்கக்கெதாடங்கியது. அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் ஆரம்பமாயிற்று. "முடியாட்சிக்கும், பணக்கார ஆட்சிக்கும் பிணக்குழி தயார் செய்யுங்கள். அநீதிக்கு அண்களாக உள்ள அதிகாரபீடங்களை அழித்தொழியுங்கள்! கொடுமையும் ஏகாதிபத்தியமும் எந்தெந்த உருவிலே வந்தாலும் அவற்றை எதிர்த்தொழியுங்கள்! இதுவே உண்மைச்சுதந்திரவீரர்களின் இலட்சியம்" என்பவை பெயின்னின் பேனுவின்னின் கிளம்பிய நாதம். நாடு திரண்டெழுந்தது. ஆங்கிலேயப் படைகளோடு அமெரிக்கப்படைகள்மோதின. பெயின்னும் ஆசிரியத் தொழிலினின்று விலகி, அமெரிக்கப்படையில் போர் வீரனாகச் சேர்ந்தார். பகற்போரில் படைவீரர்களுள் தானும் ஒருவராய் முன்னேறிச் செல்வதும், இரவிலே போர்முகாம்களில், பருத்தறவு (Common sense) எனும் தலைப் பிலேதுண்டு பிரசுரமாகப் பின்னர் வெளிவந்த, தீப்பொறி உரைகளை தீட்டுவதுமாயிருந்தார். படைத் தலைவன்வாஷிங்டனுடனும், மற்ற முள்ள தளபதிகளுடனும் கலந்து, எதிரிகளைத் தாக்குவது எப்படி, என்பதிலே தக்க ஆலோசனை தந்துவது வார். போர்நீடிக்க, நீடிக்க அமெரிக்கப் படைவீரர்களின்தொகையும், படைவீரர்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களும், தளவாடங்களும், உடைகளும் குறைந்து கொண்டே வந்தன. வாஷிங்டன் கூட சிலைமையைக் கண்டு மிகவும் கலக்கமடைந்தார். இந்த கைய நேரத்திலேதான் க்ரைசிஸ் (Crisis) என மருடமிட்ட கட்டுமையைப் போர் முகாமிலே எழுதி முடித்தார் பெயின். அரைநிர்வாண நிலையிலே, மனமுடைந்து கின்ற அமெரிக்க வீரர்களின் முன்பு அதைப் படித்துக்காட்டினார். "வீரர்களின் இருதயத்தைச் சோதிக்கும் காலம் இது. மாற்றனுடன் போரிட்டு மானத்தோடு மாள்வதா? அல்லது மண்டியிட்டு மீள்வதா? என்பதே இன்றைய பிரச்சனை. வெத்துவேட்டு வீரனும், சொல்லளவிலே தேசியம் பேசும் தேசபக்தனும் நாட்டுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையினின்று தவறுவார்களெனினும், இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில் எதிர்த்துப் போரிடும் எவனும், அமெரிக்க மக்களின் அன்புக்கும், வணக்கத்திற்கும் உரியவனாவன்" எனத்தொடங்கும் "க்ரைசிஸ்" அமெரிக்க போர் முகாம்கள் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள வீரர்களுக்குப் படித்துக்காட்டப்பட்டது. அமெரிக்க பொதுமக்களிடத்தும் பெயின்னின் வீரவுரை விரைவாகப் பரவி அமெரிக்கர்களின் இருதய கீதமாக மாறியது. உறங்கிய சிங்கங்கள் உறக்கம் விட்டு எழுந்து உறுமின. க்ரைசிஸ் வெளிவந்த ஆறேறாட்களில் பீரெண்டன் போர் முனையிலே அமெரிக்கருக்கு வெற்றி. பிரஞ்சு நாட்டிலிருந்து புத்தத்தளவாடங்களும் உணவுப் பொருள்களும் வந்துகூடின. போர் முனைகள் எங்கும் அமெரிக்கர்களுக்கு வெற்றிமேல் வெற்றி. அடிமை அமெரிக்கா சுதந்திர அமெரிக்காவாக மாறியது.

அமெரிக்கச் சுதந்திரப்போரின் வெற்றிக்கு, வீரன் வாஷிங்டன் வந்தியவாணக்காட்டிலும் பெயின்னின் பேனுவையே பெருங்காரணமாயிருந்தது. அத்தகைய எழுத்துத் திறமையிருந்தும் பெயின் பணக்

காராக எண்ணவில்லை. ஆயினும் பணம் அவர் காலடியிலே கிடந்தது. காலடியில் கிடந்த பணத்தை உதறித்தள்ளினார். தனது எழுத்துக்களுக்காகப் பணம்பெற மறுத்தார். தான் வரைந்த நூல்கள் அத்தனையும் வெளியிடும் உரிமையை அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கே அளித்தார். பாரொங்கும் பெயின் புகழ் பரவியிருந்தும் அவர் ஏழையாகவே வாழ்ந்துவந்தார். சிலகாலம் அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் வெளியாட்டுக்காரியதரிசியாகப் பணிபுரிந்து, பாராரும் மன்றத்திலெழுந்த சிக்கலின் காரணமாக அப்பணியினின்று விலகினார். இவர் ஒரு தொழிலுயின்றவறுமையால்வாடிய காலத்து, இவரது தொண்டினைப் பாராட்டி, அமெரிக்க அரசாங்கம் 1784ம் ஆண்டு 3000 பலன்கொண்ட ஓர் பண முடிப்பை இவருக்கு அளித்தது.

பின்னர் பெயின் அரசியலில் பங்கு கொள்ளாமல் என்ஜினீனரிங் துறையிலே பாலங்கள் அமைக்கும் திட்டத்தில் தனது கவனத்தைச் செலுத்தலானார். அமெரிக்காவிற்கும் இங்கிலாந்துக்கும் ஏற்பட்ட அமைதிக்கு பின்னர், தனது தாய் நாட்டைக் காணவேண்டுமென்ற அவாவினால் இங்கிலாந்துசென்றார். அங்கு பாலங்கள் அமைப்பதிலே விற்பன்னராகப் பல அறிஞர்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றார்.

1789ம் ஆண்டு பிரான்சிலே பெரும் பஞ்சம். பெயின் எழுதிய பகுத்தறிவு, க்ரைசிஸ் ஆகிய நூல்கள் பிரஞ்சு நாட்டிலே வெகுவேகமாகப் பரவி அமெரிக்காவில் தோற்றுவித்தபுயலைப் பிரான்சிலுர்தோற்று வித்தது. பிரஞ்சுப் புரட்சியிலே கன்கடனற்ற பெயின், பிரான்சுசென்றார். பாதகப் பாண்டிஸிதை படுகுரணமானதை நேரிலே கண்டார். மன்னனின் மணிமுடி மண்ணைக் கவிய மகத்தான் காட்சியிலே தனது இலட்சியம் பூர்த்தியானதைக்கண்டு இறம்பூர்த்திய பெயின் மறுபடியும் இலண்டன் சென்றார்.

பிரஞ்சுப் புரட்சியைப்பற்றி அவனுருக, எட்டமண்ட்பர்க் என்பவர் ஓர் நூலை எழுதினார். அறிவுக்குப் பொருந்தாத அவரது உரைகளைத் தீவிரமாகக்கண்டித்து "மனித உரிமை" (Rights of man) எனும் நூலை இயற்றினார் பெயின். அதன் முதல் பாகம் 1791ம் ஆண்டும், இரண்டாம் பாகம் 1792ம் ஆண்டும் வெளிவந்தது. வெளிவந்த ஓராண்டுக்குள் நூறுபிரம் பிரதிகள் விற்பனையாயிற்றென்றால் அந்நூல் மக்கள் மனதை எவ்வளவுதூரம் கவர்ந்திருக்கும் என்பதை இவ்வுக்கூற வேண்டியதில்லை. அந்நூல் வெளிவந்த சிலகாலத்திற்குள் இங்கிலாந்திலுள்ள மக்கள் மனதிலே ஓர் பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கி விட்டது. "மனித உரிமை" மக்களிடையே இனிபும் நடமாடினால் பிரஞ்சு கண்ட இரத்தப்புரட்சியைத்தான் இங்கிலாந்தும் காண நேரிடுமெனக்கூறினார் இங்கிலாந்தின் பிரதமர் பிட். "மனித உரிமையை" பறிமுதல் செய்தும், வெளியிட்டவாய்தும், பெயின்னின் மீதும் வழக்குத்தொடர்ந்துகொடுங்கோலாட்சிக்குத்திறப்புவிழாநடத்தினார் பிரதமர் பிட். இதனைக்கண்டித்து, விடுதலைத்தோழர்கள் கழகத்திலே வீரவுரையாற்றினார் பெயின். இவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் காரணமாக ஆங்கில அரசாங்கத்தின் ஆணையினால் தன் உயிருக்கே அழிவு நேரிடுமென்பதைத்தனது நண்பர் வில்லியம் பிளேக் என்பவரால் அறிவிக்கப்பட்டு, அன்றே பிரான்சிற்கு யாரும் அறியாமல் ஓடினார்.

தப்பிப்பிழைத்த வந்த பெயினுக்கு பிரான்சிலே இறங்கியதும் தட்புடலான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. பிரான்சிற்கு ஓர் புதிய அரசியல் திட்டத்தை வகுக்க, மூன்று கோட்டங்களின் பிரதிநிதியாக மக்கள் மன்றத்திற்குத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். முடியரசையும் அதன் பாரம்பரிய உரிமையையும் வீழ்த்த விதைதுளி அதன் விளைவிலே குடியரசு எனும் கதிர் கண்டபெயின் பிரஞ்சு மன்னன் 16வது லூயியை தூக்கிலிட வேண்டுமென்ற மக்கள் மன்றத்தின் தீர்ப்பு, நல்ல தீர்ப்பல்ல என்பதை எடுத்துக்கூறினார். "மன்னன் என்ற அதிகாரத்தை அழித்துவிட்டால், முடியிருந்த லூயி ஓர் சாதாரண மனிதன். ஆகவே மனிதனை விடுத்து, மன்னனைக் கொல்லுங்கள். (Kill the king and not the man) அமெரிக்க சுதந்திர போராட்டத்தில் லூயி புரிந்த பேருதவிக்காகவாயினும் கருணை காட்டுங்கள்" என மக்கள் மன்றத்தின் முன் மன்றாடினார். தான் அவ்வாறு பேசுவது ஆபத்தை அணைத்துக்கொள்வதாகும் எனத் தெரிந்தும் அஞ்சாநெஞ்சன்பெயின் தனது எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ள இசையவில்லை. நெஞ்சிலே உறுதியும் நினைப்பிலே புதுத்தன்மையும் கொண்ட நற்குணத்தின் நாயகனை, மக்களின் தோழனை, மனிதாபிமானத்தின் மறவனை, அறிவுலகத்தின் அண்ணலை, சிந்தனைச் செல்வனைச் சிறையிலிட்டான் சிறு மதிபடைத்த ராப்ஸ்பியரி (பிரஞ்சுத்தலைவன்) பெயின்மீது சீற்றங்கொண்டு, குரூரவனியை உண்டாக்க சூது செய்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டின்மீது எந்த நாட்டிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டாரோ, அதே நாடான இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதுதான் பெயின்னின்மீது அவன் சாட்டிய குற்றம். சிறைப் படுவதற்கு 6-மணி நேரத்திற்கு முன்னரே எழுதி முடித்தார். "அறிவுக்காலம் இது" எனும் நூலை. குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையே குழ்ச்சியால் கட்டப்பட்டிருந்தாலும், அந்நாளிலே பிரான்சிலே அமெரிக்க மந்திரியாகவிருந்த மாரிஸ் என்பவன் தனக்கும் பெயினுக்கும் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பகைமையின் காரணமாகப் பெயின் அமெரிக்க குடிமகன் அல்லவென்பதை நிரூபித்து, பெயின்னின் உயிருக்கே உலைவைத்தான். சிறைக் கூடத்திற்கும் பலிபீடத்திற்குமிடையே ஊசலாடிய பெயினை, அமெரிக்க குடியரசின் தலைவர் வாஷிங்டனும் கைவிட்டார். சிர்ச்சேதம் செய்யப்படவேண்டியிருந்த பெயின் தற்செயலாகத்தப்பினார். ஓராண்டு சிறைவாழ்வுக்கு பின் மாரிஸுக்கு பதிலாக மந்திரியாகவந்த மன்றோ என்பவரால் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார் சிறையினிலுமுன்ற காலத்தே கடுப்பினியால் வருந்திய பெயின், பிணியினாலேயே பிணமாக நேரிடும் என்பதாக எண்ணி, 'அறிவுக்காலம் இது' எனும் நூலின் இரண்டாம் பாகத்தை இயற்றி முடித்தார். சிறையினின்று விடுதலை பெற்ற பெயின், மன்றோவின் அன்பு கலந்த உபசரிப்பினாலும், நண்பர்களின் ஆதரவாலும் வியாதியினின்று விடுதலைபெற்று, உடல் நலமடைந்தார்.

"அறிவுக்காலம் இது" என்ற நூலின் முதல் பாகம் 1794ம் ஆண்டும், இரண்டாம் பாகம் 1796லும் வெளிவந்தது. மக்களின் அறியாமையையும் மூடநம்பிக்கையையும் முதலாகவைத்து ஆதிக்கம் செலுத்தும் மதாதிபத்தியத்தின் மணிமுடிக்கு வேட்டுவைத்தார். அந்நூலிலே பைபிளில் கூறியுள்ள பல அறிவுக்குப் பொருந்தாத உரைகளை அறிவுக்கல்

விலே உரைத்துக்காட்டிய பெயின் வைதிக உலகிற்கு தீர்க்கமுடியாத பயங்கரப் பிரச்சனையானார். "நூறு மதகுருமார்களைவிட ஒரு ஆசிரியன் மனித சமுதாயத்திற்கு மிகுந்த நன்மைப்பயப்பவன்" என்ற மணி மொழியை அந்நூலிலே காணலாம். மதத்தின் பேரால் மனித உரிமை பறக்கப்படுவதைக் கண்டித்து எழுதப்பட்ட அந்நூலை நாத்திக நூல் என்றும் பெயினை நாத்திகரென்றும் நாத்தமும் பேறநிந்தித்தது வைதிக உலகம். ஆயினும் பெயின் அந்நூலில் "கடவுள் ஒருவர்தான் என்பதையான் நம்புகிறேன். மனிதர்கள் யாவரும் சமம். மக்களிடத்து அன்பு செய்வதும், நீதியைச் செய்வதும் மக்களின் துன்பங்களைத் துடைத்து, அவர்களின் இன்பவாழ்க்கைக்குப் பாடுபடுவதுமே உண்மையான மத ஒழுக்கம் என்ற யான் நம்புகிறேன்" என முதற்பகுதியிலே, கூறியுள்ளார். மனித உரிமையைப் பறிமுதல் செய்த இங்கிலாந்து "அறிவுக்காலம் இது" எனும் நூலையும் பறிமுதல் செய்யப் பின்வாங்கவில்லை. அதனை வெளியிட்டவரும் கைது செய்யப்பட்டார்.

1802ம் ஆண்டு பிரான்சிலிருந்து அமெரிக்காவிற்குச் சென்றார் பெயின். அன்று அமெரிக்கா குடியரசின் தலைவராக இருந்த ஜெபர்சனின் கிருந்திரனாகச் சில காலம் தங்கியிருந்தார். பின்னர் இவர் நியூயார்க் சென்றபொழுது, மதகுருமார்களின் தாண்டுதலினால் பாமரமக்கள் இவரை மிகவும் தன்புறுத்தினர். எந்த மக்களுடைய வாழ்வு துலங்க வேண்டுமென்று தன் சொந்தவாழ்வு சிதைவதையும் பொருட்படுத்தாது பணி புரிந்து வந்தாரோ அதே அமெரிக்க மக்களாலேயே வண்டியில் உட்காருவதற்குக் கூட இடமளிக்காமல் தொல்லை விளைவிக்கப்பட்டார். அமெரிக்காவிலிருந்த இவரது நெருங்கிய நண்பர்கள் கூட இவரை வெறுத்தனர். தேர்தலின்போது வாக்குரிமை அளிப்பதற்கும் தடை செய்யப்பட்டார். பெயின் ஓர் கிராமத்தில் தனது சொந்த இல்லத்தில் வாழ்ந்துவந்தபோது இவரைக் கொலை செய்ய முயன்ற ஓர் அமெரிக்கனின் முயற்சி பலிக்காமல் போயிற்று. தனது கடைசிக் காலம் வரைக்கும் மனித உரிமைக்காகப் போராடிய, புரட்சிவீரன் பெயின் 1809ம் ஆண்டு இறந்தார். இவர் இறந்தபிறகும் கூட, இவர் பரப்பிய கொள்கைக்காகச் சிறைசென்றவர் அநேகர்.

பெயின் இறக்கும் தறுவாயிலிருந்தபோது, இரண்டு பாதிரிகள் இவரை அணுகிப்பாவ மன்னிப்புக் கோரும்படி வேண்டினர். ஆயினும் பெயின் அதற்கு ஒப்பவில்லை. க்வேக்கர் சடுகாட்டில் புதைக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைக் க்வேக்கர்கள் மறுத்தனர். இவர் இறந்தபின்னர் காபட் என்பவர் பெயின்னின் பெருமையைப் பற்றி இவரது எலும்புகளை இங்கிலாந்துக்குக் கொண்டுவந்து பெயினுக்காக ஓர் ஞாபகச்சின்னம் அமைக்க முயற்சி செய்தார். பல எதிர்ப்பின் காரணமாக அம்முயற்சியை விடுத்தார் ஆயினும் சிலவுலகிலே பெயின் மறைந்தாலும், பருத்தறிவு வாதினின் நிலைவுலகிலே கருத்துலகின் காவலன் காட்சியளிக்கிறார். புது வாழ்வு மலரப் புத்தபிரனித்த புரட்சிவீரன் பெயினை வீழ்க் பெயின் என்று அன்று கூறிய மேல்நாடு இன்று "வாழ்க் பெயின்" என்று வாழ்த்துக்கூறுகின்றது.

திராவிட நாடு

காஞ்சி 4-8-46 [ஞாயிறு]

ஏகாதிபत्यம் ஒழிக!

ஏகாதிபத்தியத்தின் முகத்தில் அசடுசொட்டுகிறது! அமெரிக்கா தந்த இவ்வச்சோபாயித, எகிப்து நாட்டுப் பஞ்சினால் தயாரிக்கப் பட்ட மெத்தைபை அமைத்து, அதன்மீது "இந்தியப் பட்டு" போட்டுச், "சாய்ந்து கொண்டு, ஜாவாசுருட்டுக்குடித்துக்கொண்டு" இந்திய விவகாரம் முடிந்துவிட்டது, அங்கே உள்ள பிரச்சாரபலம் பொருந்திய ஸ்தாபனமான காங்கிரசைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டோம், அதிலே, மக்களின் மனதை வசியம் செய்யும் மகாத்மா இருக்கிறார், தீப்பொறி பறக்கப் பேசும் ஜவஹர் இருக்கிறார், இரும்பு மனிதர் இருக்கிறார், தங்கக்கோட்டையில் உலவும் சிமான் கள் உள்ளனர், ஆகை அரங்கங்கள் உள்ளனர், டாட்டாவும், பிரீலாவும், டால்மியாவும், பஜாஜும் உள்ளனர். அவர்களும் நாமும், கூட்டுத்தொடர்பார் நடத்தத் திட்டம் போட்டுவிட்டோம், இனி நமக்குக்கவலை இல்லை என்று இறுமாந்துக் கிடந்த ஏகாதிபத்தியம், தடுக்கிட்டு முத்து, பேந்தப்பேந்த விழிக்கிறது. அதன் செவியில் ஜனப் ஜின்னாவின் போர்முரசு கேட்கிறது.

பிரிட்டிஷர் நம்மை ஏய்த்து விட்டார்கள்—காட்டிக்கொடுத்து விட்டனர். அவர்களின் வாக்குறுதிகளை ஒளிநாம் நம்பமுடியாது—என்று, லீகின் தலைவர் முடிக்கமிட்டார்.

பிரிட்டிஷ் தாதர்கள் தயாரித்து, லீகினால் முன்பு ஒப்புக் கொள்ளப் பட்ட திட்டத்தை இனி ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்று தெரிவித்துவிட்டார்.

பிரிட்டிஷர், சட்டதிட்டத்துக்கு அடங்கிய கிளர்ச்சிக்கு மதிப்புத் தருவதாக இல்லை என்பதைக்கண்டு கொண்ட ஜனப் ஜின்னா, "சட்டசபை பிரதாய ஒழுங்கு முறையிடி நடப்பது என்ற போக்கை இன்றுமுதல், முஸ்லிம் லீக் கைவிட்டுவிட்டது" என்று கூறிவிட்டார். முஸ்லிம் லீக் தனது குறிக்கோளான பாகிஸ்தானுக்காகப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடன் நேரடியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளத் தீர்மானித்து விட்டது, என்று பரணி பாடினார். பிரிட்டிஷர் அளித்த "பட்டங்களை" முஸ்லிம் லீகினர் விட்டுவிடவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்—"சேலம் செய்தார்" ஆனால் சேலத்தைக்கண்டு ஒலமிட்டு ஒடி விட்டார்களே நமது கட்சியின் ஓய் பார புருஷர்கள், அதுபோலவா அஞ்சுநடந்தது? நடக்குமா!

வைசிராய் நிர்வாக சபையில் அங்கம்வகித்திருந்த சர். பிரோஜகான் டூன், தமது சர் பட்டத்தை அறுத்தெடுத்து, ஏகாதிபத்தியத்தின் முகத்திலே விசினார். (இந்தச் செய்தியை, திராவிட இனத்துதித்த சர். இராமசாமி முதலியார், திவான் சோபாவில் சாய்ந்துகொண்டு படிப்பார் போலும்!)

சர். நாஜிமுதின், சர். இதயத் தல்லா, போன்ற பிரபலதலைவர்கள், அங்கேயே அப்போதே "பட்டங்களை" விசிறித்தனர். பட்டங்களை விசிறியும்வேலை முடிந்ததாக எட்டக்கிறது, இனி ஒழுங்கு தராளிலே பாங்கியிடம் பட்டம்பெற்ற முஸ்லிம், லீகின் இருக்கமுடியாது!

இந்தப்போர் முழுக்கம், நாம் எதிர்பார்த்தது. சென்ற கிழமை, டாக்டர் அம்பேத்காரின் கிளர்ச்சி

பற்றி நமது கருத்தைத் தெரிவிக்கும் போது, டாக்டர், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடன் நேரடியான போர் தொடுக்கத் திட்டமிட வேண்டும் என்று எழுதினோம். ஷெடியூல்வகுப்புத் தலைவர்கள் இனியும், பிரிட்டிஷாரின் பட்டத்தைத் தாங்கும் சுமை தாங்கிகளாக இருக்கக் கூடாது என்று எழுதினோம். சென்னையில் கூடிய, ஷெடியூல் வகுப்பு மாநாட்டினரும், இதே முடிவுசெய்திருப்பது கண்டு களிக்கிறோம், பாராட்டுகிறோம்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு, என்றைக்கும் இல்லாத அளவு எதிர்ப்பு இன்றுதேவை. ஏனெனில் அரைநூற்றாண்டாக எந்த ஸ்தாபனம் இந்தக்காரியத்தைச் செய்து வந்ததோ அதனைச் சரிப்படுத்திவிட்டதாலும், அந்த ஸ்தாபனம், என்ன நேரிடுவதானாலும், சரியே, முஸ்லிம் களுக்கு இணங்கக்கூடாது, ஆட்சியின் ஏகபோக உரிமை தம்மிடமே இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிப்பதாலும், அந்த ஆசையைக்கொறிவிட்டு, அந்தக்காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைப்பங்காளியாக்கிக்கொள்ள பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தீர்மானித்து விட்டபடியால், இனி பழங்குடி மக்கள், முஸ்லிம்கள் ஆகியோரே, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பினை நடத்தவேண்டும்—நடத்தமுடியும். இந்தச் சமயத்தில், ஏகாதிபத்தியம் தந்திரமாகக் காங்கிரசை, முஸ்லிம்கள், பழங்குடி மக்கள் ஆகியோர் மீது மோதவிட்டுவிட்டு, பின்புறமிருந்து புன்னகை புரியும். இந்தச் சூட்சுமத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, காங்கிரசின் போக்கைப்பற்றிக்கவலைப்படாமலும், காங்கிரஸ் மீது போர் தொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொள்ளாமலும், நேரடியாக ஏகாதிபத்தியத்தைத் தாக்கவழிகண்டு, பிடித்தாகவேண்டும். காங்கிரசும் லீகும், அவ்வது காங்கிரசும் திராவிடர்களுமுட, அவ்வது காங்கிரசும் ஷெடியூல் வகுப்பும், மோதிக்கொள்வதில்லை, இங்குமாச் சரியம் வளருவதுதான் பலனாகமுடியுமென்பதாயிற்று, பிரச்சினைகளை தீர்த்து அதற்குப் பதிலாகக், காங்கிரசின் போக்கை மக்களிடம் விளக்கிவிட்டு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு வேலையை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்தக்கருத்து, முஸ்லிம் லீகில், பலருக்கு இருக்கக்கண்டு மகிழ்கிறோம். நமது வாழ்நாளிலே ஓர் முறை யேனும், ஏகாதிபத்தியத்தைத் தாக்கும் வாய்ப்பும், ஏகாதிபத்தியத்தின் தாக்குதலால் ஏற்படும் தழும்புக்கிடைக்கட்டும், என்று முஸ்லிம், திராவிட, பழங்குடி வாலிபர்கள், துணிய வேண்டும், ஆசையால் தடிக்க வேண்டும். எவ்வளவு தவறுகள், தன்னவங்கள், கொள்கைமாற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், காங்கிரசின் 'பலம்' மக்களால் வளர்க்கப்படுவதற்குக் காரணம், ஏகாதிபத்தியத்தைத் தாக்கி, காங்கிரஸ்பெற்ற "தழும்புகள்" என்பதை வாலிபர்கள் மறக்கக்கூடாது. இந்த எண்ணத்துடனேயே, நாம், முஸ்லிம் லீகின் "போர்க்கோலத்தைக்" களிப்புடன் வாவேற்கிறோம். சரியான சமயத்திலே இந்த 'நினைவு' ஏற்பட்டதற்காக மகிழ்கிறோம். ஏகாதிபத்தியம், புதிய முறையிலே பழைய சுறாண்டல் வேலையைச் செய்யும் சூழலும் இது. எனவேதான், இந்த நேரத்தில் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிர்ப்பளிக்கும் சந்தியாக முஸ்லிம் லீக் மாற்றமடைவது கண்டு மகிழ்கிறோம்.

கவர்னர்கள் இது போது, கிராமக் கிராமமாகச் சுற்றுகிறார்கள். ஏன்?

உழவனின் கையைப் பிடித்துக் குறுக்கி "உபயசேஷம்" விசாரிக்கிறார்! ஏன்?

குடிசைக்குள் நுழைந்து பார்க்கிறார்! குடிசைக்குள் இடம் தருகிறேன் வாரீர் என்று மந்திரி மார்களை அழைத்துப் பேசுகிறார்! பவன் நடத்திய வண்ணம் இருக்கிறார்! பாட்டாளிகளின் உரிமைக் கண்டறியத் தடிக்கிறார்! ஏன்?

இப்போது கவர்னர்கள் இருக்கும் நூற்று மட்டுமல்ல நூற்றுக்கு முன்பு இங்கு கவர்னர்கள் இருந்த சர். சூர்தர் ஹோப்பும் இதைத்தான் செய்தார்! ஏன்?

இங்கே உள்ள கவர்னர் மட்டுமல்ல மற்ற மாகாணங்களிலே உள்ள கவர்னர்களும், இது போன்ற நடத்து கொள்கிறார்கள்! கவர்னர்கள் மட்டுமல்ல, வெள்ளைக்கார அதிகார வர்க்கம் பூராவும், இப்போது ஏழை எளியவரைக் காணவும், இனியமொழி பேசவும், எங்கும் உலகி குறை என்ன என்று கண்டறிவதும், மிக மிக ஆவல் கொண்டு, வேலை செய்கின்றது. ஏன்?

கைபிலே என்ன? ஜெபமாஜையா? அடெ! உன்னிடமா? நெற்றியிலே கீறு, உச்சரிப்பு ஒங்காததைப்பற்றி—என்னப்பா! அதிசயம்! எவ்வளவு அற்புதமான மாறுதல்! உன் முறைப்பு, களைப்பு, அமுல் அட்டகாசம் எங்கே? உன் உருட்டி மிரட்டி ஊர்ப்பழித்து வந்தவன், இப்போது "ஓம் மாகாளியில்" இறங்கி விட்டாய்! என்று ஊரே அதிசயித்துக் கேட்கிறது, கொக்கரித்தவந்த போக்கிரி, சாத வேஷம் பூண்டு, சத்தார்பத்திலே நடுபட்டு வருவது கண்டு மாறுதலுக்குக் காரணம் என்ன? பழைய முறை பவிக்கலில்லை, ஊர் உருட்டல் மிரட்டலுக்கு அடங்கிடுப நிலை மாறிவிட்டது, பாரடா அவன்? என்ற கேட்டால், கீ பார் அதைக் கேட்க! என்ற கேள்வி பிறந்துவிட்டது. துடித்தால் தெரியுமா? என்ற மிதமிதமானால், அட்டே இவர்தான்! ஆம்பிளே சிங்கம்! நாமெல்லாம்! இப்பாம்பைகள்! என்று கேலி பிறக்கிறது; இந்த நிலைவந்த பிறகு, இதுமாய்ப் பழைய பத்தானே செய்யும். அது மறைத்ததும் அடக்க ஒடுக்கம், பரிவுபாசம் தேவைதானே! அந்த முறையிலே, போக்கிரி சாதுவாகிறான்—சாதவாக நடிக்கிறான்.

பிரிட்டிஷரின் "மன மாறுதலைப் பற்றிப் பவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காந்தியார் இப்போதெல்லாம், "பிரிட்டிஷரின் கல்லை எண்ணத்தைச் சந்தேகிப்பதே பாயம்" என்ற உபதேசம்செய்கிறார். வெள்ளைக்காரர்களும் இப்போது பழைய "தரை" தர்பாரை மாற்றிக்கொண்டு, அன்பாய், அன்பாய், தோழராய்க் காட்சி அளிக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் முறக்குமீசை சிறந்தார்கள், துக்குமீசை ஜெமீன் தாரர்கள் ஆகியோருக்குமட்டுமே தரிசனம் தருவார்கள். இப்போதோ, கனத்துமேட்டிலே உள்ள காத்தான், குளத்தோரம் செல்லும் செல்வன், ஆகியோர்களைப் "பேட்டி" என்னுகிறார்கள்! திருக்கோயில்களிலே உள்ள திருவாரணங்களை மட்டுமே பார்க்க வருவார்கள் முன்பெல்லாம், இப்போது, வறண்ட ஏரின், ஷெடித்துக்கிடக்கும் வயல்கள், சரிந்த கூறையுள்ள குடிசைகள் ஆகியவற்றைக்காண ஒடுகிறார்கள். மகாராஜா திராஜாக்களுடன் மாரன் வேட்டைபாடச் செல்வார்கள், மாட்டுமெதக்கிய மன்னப்பிரான் சர்க்காரின் பிரதிநிதிகள் முன்பெல்லாம், இப்போது, பக்கேட்டுக் கடைகளிலே சென்று, பச்சை அரிசிக்கும் புழுக்களுக்கும் உள்ளகித் திபாசம் என்ன என்று கேட்டுத்

தெரிந்தகொள்கிறார்கள். இந்த அற்புதமான மாறுதல் ஏற்படக்காரணம் என்ன? போக்கிரி சாதுவான தற்குக்காரணம், ஊர்நிலைமையா, எது. போக போக்கிப்பத்தோடு வாழ்வதற்காகவேறொன்றும் முறைபைச்சூசுமமாக அமைத்துக் கொண்ட ஏகாதிபத்திய சுகபோகிகள், மாறினதற்குக் காரணம், உலக நிலையிலே மாறுதல். உரத்த குரலிலே ஊராய்வின மக்கள் எதிர்த்த மிரட்டும்காலம் இது. எனவே உரத்த குரல், உபத்திரவத்தை வாங்கித்தர உதவுமே பொழிய, சூட்சிக்கு அணுக அமை உத்கலை! எனவே, குரலை மாற்றிக் கொண்டார்கள், குரலாளர்களாகக் காட்சித்தருகிறார்கள். புன்னகை தவழ்கிறது ஊரார் திகைப்புடன், இந்தத்திடீர் மாறுதலைக்கான கிளர். புரிவில்கலை இந்தப்புன்னகை! புரிந்தகொண்டவர்களுக்குத் தெரியும், இந்தப்புன்னகை, பழைய "முறைப்பை" விட சூப்ப்தானது என்பது. காட்டுப்பன்றி உறமும், பார்ப்பதற்கும் பயங்கரமாக இருக்கும், ஆனால் அதனால் ஏற்படும் உயிர்ச்சேதத்தை விட, பளபளப்பான தோல்கொண்டு, நாதம் இசைத்து வரும், நாகத்தால் உயிர்ச்சேதம் அதிகம். உருட்டியிருக்கும், அன்னியலை உரிசுருட்டுக் கேடுகொலைத்த விட, புன்னகையுடன் உலவும் அன்னியனிடம் சூட்சி இருந்தால், உரிமைக்குக் கேடு அதிகம். வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தின் கேடுகளை இப்போது கிளக்குவதென்றால், கொஞ்சம் சிரமமான காரியம் என்று கூடச் சொல்லலாம். "கெடனர்துரை ரொம்பல்லவா! எங்களுக்கு சிபிலே நுழைந்து பணியாக்கொட்டையை எடுத்துத்தன்ம பார்த்தார். வெள்ளர்ச்சமசாரம், என் கொழந்தையின் கன்னத்தை முத்தமிட்டான்! வெள்ளைக்காரன்கெட்டவர்கள் ஊர் சொல்வாங்கனே, அது தப்புக்க. அவங்கரொப்பெல்லவா!" என்று நமது கிராமவாசி கூறவான் இப்போது. பொதுமக்களின் பிரதிநிதி என்று கூறிக்கொள்ளும் மந்திரி ஒருவரும் வந்தார், அதே நினத்திலே வெள்ளைக்காரர் கவர்னரும் வந்தார் ஒருவருக்கு. ஜனங்களை மந்திரிக்கட்டத்தில் குறைவு. கவர்னர்காட்டிய புன்சிரிப்பு அதிகம், மகஜர்கொடுத்த மக்களிடம் மந்திரியார் கோபித்தக் கொண்டுதான் போனார். மறுதலும் மக்கள், வெள்ளர் ரொம்பல்லவா, மந்திரியொப்பெல்லவா? என்ற கூறினர்.

ஏகாதிபத்தியத்தின் புதிய கோலம் சூப்ப்தானது என்பதை அறிபாத அரிமயம் வாநிசன், பிடாரி பணித்த விட்டதான் என்ற எண்ணியமாதுகிறார்கள். பிடாரி பணியில்கலை, கித்தப் பேசி. கம்மைக்கொண்டே தனக்குச் சாதகமான காரியத்தை கடைபெறச் செய்துகொண்டிருந்த. முன்பாவது, அட்டகாசம் செய்ய வேண்டி இருந்தது இப்போது அந்தச் சிரமமும் இல்லை, புன்னகை பாலேபேசாதித்துக்கொள்ள முடிந்தது.

புதிய கோலம், புதிய பாணை, புதிய நிலை, இது புரிந்த கொள்ள வேண்டிய முக்கிய விஷயம். ஏனெனில் இது புதிய சூப்ப்தின் நொட்கம். இனிப்புப்பூச்சு, அபின்னத்தது! கட்டுக் கம்பெனி! சாக்குப் பிரிட்டிஷ்-பணியா ஒப்பந்தத்தின் கிளைவு. 'இத்தந்தான் பத்த' மோட்டார் போன, லெமச்சாமான், இந்தியப்பங்காளி, இராமம் சமம்; எழைக்கலை, பணமுட்டைகளுக்கு இதன் கிளைவாக இன்ற எம் என்பது, கித்திரமான காட்சி, அற்புதமான மாறுதல், அதவே ஏகாதிபத்தியத்தின் புன்னகை. புன்னகை புரியும் வேர் (கே. பக்கி பரிசு)

Best copy available.

சென்ற வாரத் தொடர்ச்சி:

★ ரங்கோன் ராதா! ★

சௌமியன்.

மலர்க்குடையை ஆவலாக எடுக்கும் போது, அதனுள்ளிருந்து கருநாகம் சிறித்கிளம்புவதுபோல, உன் அப்பா அனுப்பிய கடிதத்தைப்பிரித்ததும், தலைமுழுகிவிட்டேன் என்ற வாசகம் தோன்றக்கண்டேன். அவசரமாகக் கடிதத்தைத் திருப்பிமறுபக்கம் பார்த்தேன், ஒரு எழுத்தும் இல்லை. மறுபடியும் ஒரு முறை கடிதத்திலே தீட்டப்பட்டிருந்த வாசகத்தைக் கண்டேன். மெள்ள அதனை உச்சரித்தேன், உன்னம் வெந்தது. துளசி வெடுக்கெனக் கடிதத்தை எடுத்துக் கொஞ்சம் தெளிவாகவே படித்தான், தலைமுழுகிவிட்டேன் என்ற வாசகத்தை. என் செவியிலே அந்தச்சொற்கள் விழுந்த உடனே கண்ணீர் கண்ணத்திலே விழலாயிற்று. தலைமுழுகிவிட்டேன்! யாருடைய வார்த்தை அது? என்னைவரின் வார்த்தை. என்னைத் தலைமுழுகிவிட்டாராம் என்னைவர். இதைவிட வேறு வேதனைதரும் சொல் பெண்ணுக்கு எதாமகனே! என் தாயாகப்போகிறேன் என்பதைப் பெருமையுடன் அவருக்கு நான் தெரிவிக்க, அவர், என்னைத் தலைமுழுகி விட்டதாகக் கடிதம் எழுதுகிறார். நான் அனுப்பியது பழம்! அவர் எனக்கு விஷம் அனுப்பினார்!! என்னைத் தலைமுழுகிவிட்டாராம்; நான் தலைமுழுகாமலிருக்கிறேன் என்ற செய்தியைத் தெரிவித்ததும், எனக்குக்கிடைத்த பதில்து. மகனே! எதற்கும், எப்போதும் வேடிக்கையாகவே பேசியிருந்ததுளிக் கூடத் திருக்கிட்டுப் போய்கின்றான். அந்தக் கடிதத்தைக்கண்டு. என்ன அக்கா இது? என்று துளசி கேட்டுக்கொண்டே என்னை அணைத்துக் கொண்டாள். "துளசி! என் சித்திரவதைக்கு ஆளாகக் கப்படுகிறேன். என்னைவன், என்னைக் கைவிட்டு விட்டதீர்மானிக்கிறார். அலட்சியப்படுத்தினார், இம்மை செய்தார், இப்போது அடியோடு என்னைக்கைவிட்டு விட்டதீர்மானித்து விட்டார், தலைமுழுகிவிட்டேன் என்றல்லவா எழுதி இருக்கிறார், துளசி! அது என் மானத்தக்கு மானதண்டினையடி! நான் கர்ப்பவதியாக இருக்கிறேன். இது, என் குற்றம் செய்தவன் என்பதற்கு அத்தாட்சி என்று கூறுகிறார். ஐயோ! துளசி! நான் என்னசெய்வேன். அவருடைய வாசகம் என்னைப் படுகுழியில் தள்ளும் பயங்கர ஏற்பாடு. நான் அவருக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டேன், நான் ஓர் அனாதை என்று துற்றுகிறார். உன்னை நான் நேசிக்கமுடியாத, குடும்பத்திலே உன் னோடு சேர்ந்தவாழ முடியாத, காப்பாற்றவும்முடியாத, நீளக்கேடோகெட்டுப்போ! என்று கூறுவது கொடுமை என்பார்கள். துளசி! அவர் கூறுவது அதனினும் கொடுமையானது. விபசாரி என்று கூசாமல் பழிசமத்தி என்மானத்தைப்பறித்து, உலகம் என்னை இழிவாகப்பேசும், நிலையை உண்டாக்குகிறார்.

அவனை நான் மனைவியாக இனிக் கொள்ளமுடியாது. அவன் ஓர் விபசாரி! என்று என்னைவர் உலகுக்கு உரைக்கிறார் என்று என் கூறி விம்மி விம்மி அழுதேன், அழாதே! அக்கா! அழுது அழுது முகமும் சிவந்துவிட்டதே! இப்படி அழுதால் உடம்புக்கு நல்லதா? அத்தான் ஏதோ வெறியிலே வீணாக எதையோ எழுதிவிட்டார். அதற்காக இப்படிப்பதைக்கலாமா? ஆண்களின் சபாவம் இப்படித்தான். பெண்ணின் மீது பழிசமத்துவதற்கு அஞ்சுவதுகிடையாது. பெண்ணின் மனம் புண்ணாகுமே என்பது குறித்து எண்ணியும் பார்ப்பதில்லை. அத்தானுடைய அக்ரமகான வார்த்தைக்கு அர்த்தம் இருப்பதாக கினைத்துக்கொண்டு கீவருத்தப்படாதே. உலகிலே, புத்தியுள்ளவர்களும் சிலபேர் இருக்கிறார்கள். இப்படி வெறிபிடித்து, உறுவதை உண்மை என்று எல்லோருமே ஏற்றுக் கொள்வார்களா?" என்று துளசி என்னென்னமோ சமாதானம் கூறிப்பார்த்தான்; வழக்கமாக அவன் பேசுகிலே காணப்படும் விறுவிறுப்பு அன்ற இல்லை. அவன் எனக்குச் சமாதானம் கூறினேயோழிய அவளாலேயே, தலைமுழுகிவிட்டேன் என்ற வாசகத்தைச் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. பாவிசன்! பழிகாரர்கள்! கொலைதாரர்கள்! பெண்ணை மண்ணாக என்

னிக்கொள்ளும் முட்டாள்கள்! இருதய மற்றவர்கள்! என்று பொதுவாக ஆண்களைத்திட்டிக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவ்வளவும் என்னைவருக்காகவே விசப்பட்டவை; எனக்கோ, உலகமே இருன் மயமானது போலாகிவிட்டது! கடலிலே விழுந்து, அலைகளால் தாக்கப்பட்டு, கைக்கால் சோர்ந்துபோய், எத்தனிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதை ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவு மட்டும் உயிர் இருக்கும் நிலைமை எனக்கு. நான், சின்னவளாக இருக்கும்போது, பல்லியிடம் சிக்கிக்கொண்ட பூச்சியைப் பார்த்திருக்கிறேன். உடலில் ஒருபாகம் பல்லியின் வாயிலே சிக்கிவிடும், பூச்சிக்கு அதுதெரிந்துவிடும், மாணத்தின் பிடியிலே இருப்பது தெரியுமே தவிர, அதிலிருந்து மீண்டுக்கொள்ளுவல்லவிராது. அத்தனிலையிலே, தன்னால் தப்பித்துக் கொள்ளமுடியுமா, அதற்குத்தகுந்த சக்தி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருக்க முடியுமா? எப்படியாவது சாவின் பிடியிலிருந்து விடுபடவேண்டும், என்பதற்காகத்தடிக்கும்; நாளியும், தலையைத் தூக்கும், பல்லியின் வாயிலிருந்து வெளிப்படுவதற்காகத்தன் பலத்தை முழுவதும் உபயோகித்தப் பார்த்தும், ஒவ்வொரு தடிப்பும் பூச்சியின் வலுவை நாசமாக்கவும், உயிரைப் போக்கவும் பயன்படுமேயொழிய, விடுதலைக்கு வழியாக முடியாது. பல்லிக்குப் பூச்சியைக் கொல்லும் வேலையும் மிச்சமாகும். தன்பிடியை இறுக்கிக்கொண்டு பல்லி அசைவற்று இருக்க வேண்டிது தான், பூச்சிபோராடுவதாகக் கருதிக்கொண்டு, சுவரிலே மோதுண்டு, தானாகச்சாகும், பிறகு பல்லி அதனைத்தின்று விடும். அதுபோன்ற நிலையிலே நான் இருந்தேன். என்னைவரின் காதகம் என்றபிடியிலே சிக்கிக்கொண்ட நான், என்னிலைமையைச் சரிப்படுத்திக்கொள்ள ஏறித்துக்கொண்ட ஒவ்வொரு முயற்சியும், என் வேதனையை வளர்க்கப்பயன்பட்டதேயொழிய, என்துயர் நீக்கும் துணையாகவில்லை. நான் என்ன செய்வேன்! கணவனே விபசாரி என்று துற்றத்துணிந்த பிறகு, எப்பதைப்பெண்ணை என்னசெய்யமுடியும்? ஆழமானகிணறு தேடுவதற்கு வேறு வேலைதான் என்ன இருக்கிறது.

மகனே! தங்கத்தை அவர் கலியாணம் செய்துதொன்னுக் கூடாது அதை எப்படியாவது தடுக்கவேண்டும் என்று முயற்சித்தேன். அதன் பயன், பேய் பிடித்தவன் என்று ஊராரோ கூறும்: டியானது தான். சரி! இனித்தடுத்தப் பயனில்லை, ஆண்களின் மனம் வானம் போன்றது தான். அதிலே பல நட்சத்திரங்கள் இருந்து திரும், ஒளி விரும் மதி இருந்தாலும், மின்மினியும் இருக்கும், கருமேகமும் இருக்கத்தான் செய்யும், ஆகவே, ரங்கம் இருக்கும் போது தங்கம் ஏன் என்று கேட்டுப் பயன் இல்லை, அவர் தாராளமாகத் தங்கத்தையும் கலியாணம் செய்து கொள்ளட்டும் என்று என்னை என்மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டேன். அதன் விளைவுதான் மின்னல் போல் தோன்றி மறைந்த, அவருடைய அன்பு! அந்த அன்பு, அன்று இரவு மட்டுமே நிலைத்திருக்க முடிந்தது. அந்த இன்ப இரவு, உன்னையும், உலகிலே எந்தப்பெண்ணும் கேட்டுச் சகித்துக் கொள்ள முடியாத பழியையும், எனக்குத்தந்தது. பாழ்மனமே! என் கீ, அன்று, அவரிடம் தஞ்சம் புருந்தாய்? கெஞ்சி அவருடையகொஞ்சமொழியைப் பெற்றாய், களித்தாய்! இதோ தருகிறேன் ரஞ்சு, அது உயிரைப் போக்கிலும் பாவாயில்லையே, மானத்தை அல்லவா மாய்க்கிறது, என்று மெள்ளக் கூறிக்கொண்டே குமுறினேன். விசாரத்தை விநாடியிலே துடைத்துவிடும் துளசியும், என் நிலையைக்கண்டு, அழுது கொண்டே, தன் முந்தானையால் என் கண்களைத் துடைக்க முடிந்ததே தவிர, எனக்குச் சமாதானம் கூற முடியவில்லை. எப்படி முடியும்? விபசாரி! என்ற பழி சமத்தப்பட்ட பிறகு, "பெண் எப்படி உலகை ஏறிட்டுப்பார்க்க முடியும். உலகிலே, எத்தனையோ விதமான அக்ரமத்தைச் செய்து வயிறு வளர்ப்பவன் கூட, ஒரு பெண் விபசாரி என்றுகிவிட்டால், கேவலப்படுத்துவான், கண்டிப்பான்.

எவ்வளவு கொடு சபாவம் இருந்தால் அவர் அப்படிச் சொல்லமனம் துணிவார் என்பதை கீ இப்போது எண்ணிப்பார். ஏதோ தாய்தன்மகளிடம் கூறுகிறான் என்று எண்ண வேண்டாம், தர்ப்பாக்கியவதி ஒருவன், கருணையும் கீதியும் தெரிந்த ஒரு உத்தமனிடம் முறைபிடுகிறான் என்று எண்ணிப்பதில் சொல்லு, வேண்டாமடா மகனே! கீ பேசவேண்டாம். உன் கண்ணீர் போதும், எனக்கு அத்தப்பாஷை தெரியும். இம்மைக்கு ஆளான எனக்கு, கடைசிக் காலத்திலேனும், அந்தக் கண்ணீர் ஆதரவு தருகிறது என்ற ஆறுதல் கிடைத்ததே, அதுவே போதும்.

என் கலியாணம் நடந்த போது, இரவு காலட்சேபம் வைத்தார்கள். நான் பெண்களுடன் உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தேன், ஆனால் அவருடைய முகத்தையும் அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன். காலட்சேபக்காரர், சீதா கலியாணக் கதையைக் கூறினார். அப்போது அவர், பெண்களைப்பற்றிப் பேசிய பெருமையை, நானெல்லாம் கேட்கலாமா என்று தோன்றிற்று. அவ்வளவு விளக்கி விளக்கிப் பேசினார், விடிய விடிய. உன் அப்பாவோ, அந்தக் காலட்சேபக்காரரின் பேச்சைக் கேட்டு அப்படியே சொக்கிவிட்டார். இராகத் தோடு காலட்சேபக்காரர் "பெண்ணுக்கு வேண்டியது என்ன? பூக்கணமா? போதாது சம்பந்தா? போதாது! அழகான பங்காளும் தோட்டமும் இருந்தால் போதுமா? டேர் தாது. இவா மாலையும், பச்சை வளையலும், கல்லிழைத்த ஒட்டியாணமும் கிடைத்தால் போதுமா? போதாது! காகி கொராடு சேலை வாங்கிக் கொடுத்தால் போதுமா? போதாது! வேறே என்னவேண்டும்! தொட்டுத்தாலி கட்டிய புருஷனின் மட்டற்ற அன்பு வேண்டும். அந்த அன்புதான் அவளுக்கு அஷ்ட ஐஸ்வரியத்தை விட மேலானது" என்று கூறி முடித்தார். சபையிலே மனைவியை அடிக்காவிட்டால், கை மாத்துப்போய்விடும் என்று எண்ணிக் கொண்டவர்கள் போல வாழ்ந்து வந்த புருஷர்கள் கூட, கிரகோஷம் செய்தார்கள், காலட்சேபக்காரர் கூறியது நியாயமான பேச்சு என்பதை ஆமோதிப்பதற்காக. உன் அப்பா. காகோஷம் செய்யவில்லை, அவருடைய, கண்கள், என் கண்களைச் சந்தித்தன! அவருடைய புன்னகை காலட்சேபக்காரர் சொன்னது சரி என்று மட்டுமல்ல, "இதோ பார்! எந்த அன்புதான் பெண்களுக்கு அஷ்ட ஐஸ்வரியத்தை விட மேலானது என்று காலட்சேபக்காரர் கூறுகிறோ, அந்த அன்பை நான் இதோ தருகிறேன், ஆனந்தம் கொள்" என்று எனக்குக் கூறுவது போலிருந்தது. நான் வெட்கத்தால் தலை குனிந்து கொண்டேன். சபையிலே சிலர், "மாப்பிள்ளே! காலட்சேபத்தைக் களீனியும்!" என்று கூட அவரைக் கேலி செய்தார்கள். பெண்களுக்குப் பரிந்து பேசிய காலட்சேபக்காரர், அழகழகாக, குடும்ப வாழ்க்கையைச் சித்தரித்துக் காட்டினார். "மலராவது, கசக்கினால் தான் செட்டுவிடும், மங்கையின் மனமோ, மனவாளனின் முகம் கொஞ்சம் கடுகுத்தாலேபோதும், கொந்துபோதும்; அவ்வளவு மிருதுவானது பெண் மனம் பெண் மனத்தைப் புண்ணாக்கும் ஆண்களைப் பேய் இனத்திதேதான் சேர்க்க வேண்டும்" என்று காலட்சேபக்காரர் கூறினார். உன் அப்பா தனது பார்வை யாலும் புன்னகையாலும், அவர் கூறினதையெல்லாம் ஆமோதித்துக் கொண்டு இருந்தார். வருஷம் பல ஆண்டுகளும், எனக்கு அன்றுநடந்தவைகள் அவ்வளவும் நன்றாக கினைவிலே இருக்கிறது. நடுகிசுக்குமேல், எனக்குத் தாக்கம் வந்துவிட்டது. தாக்கினால்

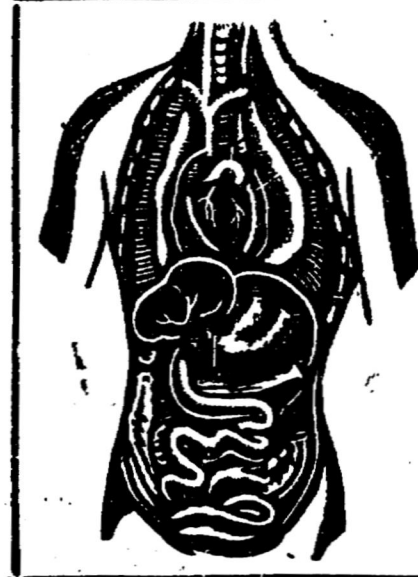
கேலி செய்வார்களே என்பதற்காக, மிகச்சிரமப்பட்டு, கண்களைத்திறந்தபடி இருந்தேன். இதனால், தாக்கம் அதிகப்பட்டதே தவிர, குறையவில்லை. என்னையு மறியாமல் கண்களை மூடினேன், பக்கத்திலே இருந்த ஒரு சினேகிதி மீது சாய்ந்தேன். அவன், "கலியாணப் பெண்ணுக்கு மயக்கம்" வந்து விட்டது என்று கூவினான். ஆனந்துக்கும் கூவினார்கள். நான் கண்களைத் திறந்தேன், அவளோ, என்னைத்தன்மீது சாய்த்துக் கொண்டு, "அசையாதே கண்ணு! ஒன்றும்செய்யப் பரப்பாதே!" என்று உபசாரம் செய்தான். காலட்சேபம் கின்றுவிட்டது. கொஞ்சம் பால் கொடுங்கள் என்று ஒருவர். ஒருவர் விசுறுங்கள் என்று. இன்னொருவர் மெள்ள உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு போகும்படி யோசனை சொன்னார். என் கணவர், சாதாரணமாக, கலியாணப்பிள்ளைகள் வெட்கப்படுவார்களே அதுபோலிராமல், "முகத்திலே கொஞ்சம் பன்னீர் தெளியுங்கள்" என்று உரத்த குரலிலே சொன்னார்.

(தொடரும்)

ஏகாதிபத்யம் ஒழிக!

3-டி பக்கத் தொடர்ச்சி

னர்கள் தமது கருணையின் அறி குமியாக பத்து ரூபாய் குறைத்துக் கொண்டார்களா சம்பளத்தில்? சிவ, சிவா அவர்கள் ஒன்றும் அந்தப் பாவம் செய்யவில்லை! நமது மந்திரிமார்களாவது, சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளும் படிக்கேட்பார்களா? எப்படிச் சவாமி அது சாத்யமாகும்? அவாளே தங்கள் சம்பளத்தை இரட்டிப்பு ஆக்கிண்டலா! ஆகவே ஏகாதிபத்யம், எப்போதும் போல இலாபம் அடைகிறது, ஆனால் அதற்கு இருந்து வந்த எதிர்ப்பு, புன்னகையினால் குறைந்து விட்டது-குறைந்து வருகிறது-குறைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தியாவிலே அமைதி, என்று நிரூபித்து வைப்பது, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்யத்துக்கு இலாபம், அமெரிக்காவிலே அப்போது கடன் கிடைக்கிறது. இந்தியத்தேசியத்தலைவர்கள், முதலாளிமார்கள் ஆகியோரின் அபிமானம் பிரிட்டனுக்குக் கிடைப்பதிலே மகத்தான இலாபம் ஏகாதிபத்யத்துக்கு. எவ்வகையில் என்றால், ஏகாதிபத்யத்தை எந்த உருவிலும் இருக்கவிடக் கூடாது என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டுள்ள 'சோவியத்' துக்கு, எதிர்ப்பாளர்களை இலவசமாகப் பெற முடிகிறது. இவ்வளவுடன் இன்னுமோர் வேடிக்கை. வெள்ளையனே வெளியே போ என்று மக்கள் முழக்கமிட்டமன்ற, இப்போதோ, வெள்ளைக்காரக் கவர்னர்கள், வேலி வயல்களினெல்லாம் உலகி, கிராம மக்களாலும் வரவேற்கப்படுகிறார்கள், வெளியே போகவில்லை, உள்ளே அதிகமாக உலவுகிறார்கள். இவ்வளவு அற்புத மாறதலுக்கும் காரணம், பொருளாதாரத்தையிலே, பிரிட்டிஷ், வடநாட்டு முதலாளிமார்கள் கூட்டு ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டதானது. இந்தப் புதிய நிலைமையை உணர்ச்சில காலம் பிடிக்கலாம் ஆனால், உணர்ந்து திருவர் மக்கள், உணர்ந்ததும், மக்களின் உள்ளம் வேதனை அடையும். இப்போது நாம் சொல்லும் போது கோபம் வரும். .

ஜெயராம்காயசுத்திலேகியத்தைச் சாப்பிடுங்கள்
தலைவரி, மயக்கம், வாந்தி, நெஞ்சுவலி,
வயிற்றுவலி, புளித்தேப்பம், வயிற்றுப்பிச்சு,
தடல்வாதம், இடுப்பு வலி, மூலநோய்,
கைவகைப்போக்கிமலிந்ததைச்சுகமாய்ப்பிரிக்கும்

அற்புத சஞ்சீவி

ஜெயராம்காயசுத்தி லேகியம்

1-செர். ரூ. 4. 1/2-செர் ரூ. 2-2-0.

வி. பி. பி. வேறு.

ஜெயராம்காயசுத்தி லேகியம்

28, காரிலிவாசு சீழ்விதி, தும்பகோணம்.

நம்மாட்டு மதப்புலவர்கள், தாங்கள் கூறும் கருத்துக்களை மக்கள் நம்பி ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகப் பலதிறப்பட்ட முறைகளைக்கையாண்டனர். மதக்கோட்பாடுகளை விளக்கும் புராண இலக்கணங்களை மக்களிடையேவைத்து, அவற்றைப் பாடிப்—படித்து—பொருள்விரித்துப் புராண இதிகாசங்களுக்குப் புத்துயிர் அளிக்கமுயன்றனர் முதலில். புராண இதிகாசங்களில் கூறப்படும் கதைகளைக் கேட்ட அறிவுவிளக்கம் பெற்றமக்கள், அக்கதைகளில் காணப்படும், அறிவிற்கும் இயற்கைக்கும் மாறுபட்ட நிகழ்ச்சிகளை எடுத்து ஆராய்ந்து, "இவை உண்மையிலேயே நிகழ்ந்தனவா? நிகழக்கூடியனவா? நம்பத்தக்கனவா? இவற்றால் மக்கள் அடையும் பயன்யாதா யினும் உள்ளனவா? என்று கேட்கத்தொடங்கினர்.

ஒருகாலம் இருந்தது, மதக்கோட்பாடுகள் எப்படி யிருந்தாலும், அவையாரால் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றை மக்கள் அப்படியே நம்பவேண்டும்—நம்பாவிட்டால் நரகம் என்று. இந்தநிலை மக்களிடையே மாராமல் இருந்தகாலம் வரை மதப்புலவர்கள் பாடு மிகவும் கொண்டாட்டமாகவே இருந்தது. மதக் கோட்பாடுகளை மக்களிடையே பதியவைப்பதற்குத் தாங்கள் எதை—எப்படிக்கூறினாலும் அவற்றை எல்லாம் மக்கள் நம்பாதொழியார் என்ற எக்களிப்பு, அவர்களை எதை வேண்டுமானாலும் எப்படிவேண்டுமானாலும் எழுதும் படி செய்தது. "இப்படியெல்லாம், இல்லாததையும்—இருக்க முடியாததையும்—இருக்கவேண்டிய இன்றியமையாத இல்லாததையும், இயற்கைக்கு மாறாகவும், அறிவிற்கு ஒவ்வாததாகவும் எழுதக்கொடுமே, இவற்றை மக்கள் நம்புவரா? நம்பும் படி செய்வது முறையா? மக்கள் நம்புவது ஒப்புமம் இருக்கட்டும்; இவற்றை எழுதுகின்ற நாமாவது இக்கதைகளை நம்புகிறோமா? நாமோ அன்றிப் பிறரோ நம்பக் கூடிய முறையில் நம்மால் எழுதப்படும் கதைகள் அமைகின்றனவா?" என்று கூட எண்ணிப் பார்க்க நேரமும் அறிவும் இல்லாத நிலையில், அவசர அவசரமாக ஆயிரக்கணக்கான அண்டப்புருகுகளை ஆண்டவன் பேரைச் சொல்லி எழுதி வைத்து விட்டனர்.

ஆண்டவனைப் பாதுகாப்பதற்கு மதம் என்னும் அகழியும், மதத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் புராண இதிகாசங்கள் என்னும் வேலியும் சுற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பதை மக்கள் அறியவும் அதைப்பற்றி ஆராயவும் தொடங்கினர். எங்கடையுமே பிற உயிர்களையும் படைத்துக் காத்து இரட்சிப்பதாகச் சொல்லப்படும் ஆண்டவனுக்கு இத்துணைப் பாதுகாப்புகள் எதற்காக? எங்களைப்படைத்த ஆண்டவனை எங்களை அறியும்படி செய்யமுடியாத ஆண்டவன், தன்னை அறிவிப்பதற்கு மதத்தையும், அதனை விளக்குவதற்குப் புராண இதிகாசங்களையும், இவற்றை உண்டாக்குவதற்கு நம் மவரிலேயே சிலரையும் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனா? தன்னைத் தானே பாதுகாக்க முடியாமல், தன்னைப்பாதுகாப்பதற்காக மதத்தையும் புராண இதிகாசங்களையும் உண்டாக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு ஆண்டவன், எங்களை எல்லாம் படைத்துப் பாதுகாத்து இரட்சிக்கின்றனா? என்று சொல்லப்படுவதை நான்கள் எப்படி நம்ப முடியும்—ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? என்று மக்கள் சிந்திக்கத்தொடங்கினர்.

★ மதப்புலவர்களின் மயக்கம் ★

—[நக்கீரன்]—

ஆண்டவன், மதம், மதநூல்கள் ஆகியவைபற்றி மக்கள் ஆராயவும், அவைபற்றிய விளக்கங்களை விரிவாக அறியவும் தொடங்கியதை மதப்புலவர்கள் கண்டனர். இதுணைக்கண்டமதப்புலவர்கள் "என்ன இது! இத்துணைக்காலமும், ஆண்டவன் என்றால் அவயவங்கள் அடங்கி—மதம் என்றால் மனம் ஒடுங்கி—மதநூல்கள் என்றால் உளம் நடுங்கி என்ன? ஏது? என்று ஒன்றும் கேளாமல், நாம் சொன்னதை அப்படியே நம்பிவந்த மக்கள், இப்போது இப்படியெல்லாம் கேட்கத்தொடங்கிவிட்டார்களே! இதற்கென்ன செய்வது" என்று எங்கிய நிலையில்தான், ஆண்டவனுக்கும், மதத்திற்கும், மதநூல்களுக்கும் வேறு வேறு விதமான விளக்கங்களை விரிக்கத் தொடங்கினர்.

ஆண்டவனைப் பற்றியும், மதத்தைப் பற்றியும், மதநூல்களைப்பற்றியும் மக்களிடையே எழுந்தள்ளியுப்பாடுகளை நீக்குவதற்கு, ஆண்டவன்—மதம்—மதநூல்கள் பற்றி எந்த விதமான ஆராய்ச்சியோ கருத்துவேறுபாடோ கொள்வது ஆண்டவனுடைய ஆணைக்கு மீறி நடக்கும் பெருங் குற்றத்திற்கு ஆளாகவேண்டி, நேரிடும் என்ற மதப்புலவர்களின் அச்சுறுத்தல் மக்களை மயங்கவைக்கப் பயன்படும் என்று எண்ணி அதற்காக மதப்புலவர்களால் கையாளப்பட்ட முறைகள் எல்லாம் காட்டுலிம்போல் பயன்படாத போகவேதான், ஆண்டவனைப் பற்றியும் மதத்தைப்பற்றியும் பலதிறப்பட்ட தத்துவ நூல்களை எழுதி, "ஆண்டவன் இப்படியப்பட்டவர்; மதம் இப்படியப்பட்டது; ஆண்டவனைப் பற்றி மதநூல்களில் கூறப்படும் கதைகளுக்கு நீங்கள் கொள்ளும் கருத்துத் தவறு; அக்கதைகள் ஆண்டவனுடைய உண்மையான தத்துவத்தை, ஆண்டவனை எளிதில் அறியமுடியாத உங்களுக்கு விளக்குவதற்காக ஆண்டவனை அறியும் அறிவுபெற்ற எங்களால் எழுதப்பட்டதேயன்றி, அக்கதைகள் அப்படி அப்படியே நடந்தன வென்று நீங்கள் நம்புதல்கூடாது; அதற்குப் பொருள் அதவன்ற; இதுவேயாகும்" என்ற மதப்புலவர்கள் தங்கள் "திறமை" யைப் பயன்படுத்தி மக்களை நம்பவைக்க முயன்றனர்.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக மதப்புலவர் ஒருவர் கூறிய விளக்கமொன்றை இங்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றேன். அதாவது:— முருகக் கடவுள், அல்லது சுப்பிரமணியர் என்ற ஆண்டவனைப்பற்றிய வாலாற்றைக்கூறும் புராண இதிகாசங்களில் உள்ள கதைகளை இந்தப்புலவர் நம்பவேண்டாமென்றும், அக்கதைகளில் சொல்லப்படுவது போல் ஒரு ஆண்டவன் இருப்பது கடவுள்தன்மைக்கே இழுக்கை உண்டாக்குவதாகும் என்றும் கூறி,

முருகக்கடவுளுக்குரிய தம்முடைய விளக்கத்தைக் கூறியுள்ளார். 'முருகன் என்ற பெயரில் ஒரு ஆண்டவன் தனியாக யாண்டும் இல்லை. பகவ (சூரிய)னே முருகனை வைத்துப் பேசப்பட்டான். காலைப் பகலவன் ஒப்புயர்வற்ற அழகுடையவனாக காணப்படுவதால், ஒரு அழகுள்ள வடிவம் பகலவனுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டது. காலைப் பகலவன் கடலினின்றும் எழுந்த வருவது போல் காணப்படுவதால், கடலின் கிரமானமயினை அவனுக்கு ஊர்தியா (வாகனமா) க் காட்டப்பட்டது. பகலவனுடைய ஒளியை மயிலின்தோகைகளில் உள்ள பெரினரிமான புள்ளிகளுக்கு ஒப்பிடப்பட்டது. பகலவன் விடியற்காலம் நமக்குத்தோற்றப்படுவதால், பகலவன் வருகின்றான்; தூங்கிக்கிடப்பவர்களே எழுந்திருங்கள் என்ற கூறுவதற்கு இலக்காகவே அவனுக்குச் சேவற்கொடி கொடுக்கப்பட்டது. எனவே பகலவனுடைய சிறப்பையும் அதனால் மக்களும் பிற உயிர்களும் அடையும் அளவற்ற பயனையும் விளக்கவும், அவனை மக்கள் மறவாத போற்றவும் வேண்டுமென்பதற்காகவுமே இந்தச் சிறப்புப் பகலவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகும். இதன்றிப் புராண இதிகாசங்களில் கூறப்படுவது போல் ஒரு ஆண்டவன் முருகன் என்ற பெயரோடு இவ்வே இல்லை; அக்கதையை நம்பவேண்டாம்; யான் இங்கு கூறிய விளக்கமே அக்கதையின் உண்மைப் பொருளாகும்" என்று அடித்துக் கூறியிருக்கிறார்.

எனவே, இந்தப்புலவர் இந்த ஆண்டவனுக்குக் கூறும் விளக்கத்தை நாமும் ஒருவரது உண்மையாக இருக்கலாம் என்றே கொள்வோம். ஏனென்றால், பண்டைக் காலத்தமிழ்மக்கள் பகலவனை (சூரியனை)ப் போற்றி வந்தனர் என்பது உண்மையே. ஆனால், அப்போற்றதல் இஞ்ஞான்றபேசப்படும் ஆண்டவன் வழிபாட்டைக் குறித்ததாய் இருந்ததின்கூறும், பகலவன் உளுக்கு ஒளியை வழங்கும் பெருஞ்செயலுமேற் கொண்டிருப்பவனாதலால், அவனுக்கு நல்ல மதிப்புக் கொடுத்தப் போற்றிவந்தனர். அன்றியும், பகலவனைக்குறித்துப் பாரவையைச் செலுத்திக் கொண்டிருப்பதால், கண்களில் உண்டாகும் சச்சுக்கிருமிகள் பகலவன் ஒளியில் நகித்த கண்களுக்கு ஒளியுண்மை மிகுதியாகின்றது. இங்ஙனம் செய்வதால் உடல் நலமும் ஆயுள் நீடிப்பும் பேணப்பட்டு, மக்கட்குப் பொதுப் பணிபுரிந்த கலம்பெறச் செய்ய ஏதுவாகின்றது. இந்தமுறை இஞ்ஞான்ற மேனாட்டவரால் ஒரு சிறிதகையாளப்பட்டும் வருகின்றது. மேனாட்டில் சில ஊர்களில், சிலர், ஆடை எதையும் இன்றி வெற்றுடம்போடு பகலவன் வெளிச்சத்தில் சிறிதேரம் கிடக்கின்றனர் என்றும், இதனால் அவர்கள் உடல் உரமும், நோயின்மையும், ஆயுள்

தந்தி: "புருமார்" திருச்சி.

நீடிப்பும் பெற்ற வாழ்கின்றனர் என்றும் அறிவிக்கிறார்.

இதவேயுமன்றி, செல்முதலான உணவுப் பொருள்கள் விவசாயத்திலும் பகலவனே தலைபாகவும் காரணமாகவும் சிறக்கின்றன. கடலிலுள்ள நீரோடு கலந்துகொண்டு வான வெளியை நோக்கிச் சென்று முகிர் கூட்டங்கள், பகலவனின் வெப்பத்தால் தாக்கப்பட்டவுடனே நீராய்க் கலந்து கிவத்தை. நோக்கிவந்த மழையாய் பொழிகின்றன. இதனால் செல்முதலான பயிர்கள் செழித்த வளர்த்து உருவாகின்றன. இனி, எவ்விதவு மழைபெய்தாலும், பகலவனுடைய ஒளி பயிர்களின் மீது படாதொழியின், அலைகளாவதும் இல்லை; பயன் தருவதும் இல்லை. இவ்வுண்மை, சிறுபாங்கினுள்ள செடி கொடி பயிர் முதலியன முறையே வளர்த்து பயன் தராமையாலும், வெயிற் பாக் கினுள்ள செடி கொடி பயிர் முதலியன முறையே வளர்த்த உய்காலத்தில் தக்கபயனைத் தருவதால் பெறப்படும். எனவே இத்தகைய நல்லியல்புகள் பகலவனிடத்தே அரைந்திருப்பது பற்றித் தான் அக்காலத்தமிழ் மக்கள் பகலவனைப் போற்றி வந்தனர்.

இனி, மேற்சொன்ன புலவர் பகலவனை முருகனுக்கிக் காட்டி, அவனை, அவன் மக்களுக்குச் செய்யும் நன்மைக்காக மக்களால் போற்றப்படுகின்றான் என்று கூறுவதோடு சிந்திவிடாமல் அவனுக்குக் கடவுட்டன்மையைக் கற்பித்தவனாகும்படி செய்திருக்கிறார். இப்பகலவன் வழிபாட்டோடு காலத்தில் சில வழிபாடாக மாற்றி நென்றும் இப்புலவர் போன்ற பல மதப்புலவர்கள் கூற முற்பட்டு விட்டனர். இவர்கள் கூற்று, 'வெண்ணெயை வைத்துக்கொண்டு செங்கு அழுவது' போலவே இருக்கிறது. தனிச்சக்திக்குத் தலைவைத்து இருந்த தமிழை வளர்த்த இமந்தபோன சிலன் என்ற பெயரையுடைய ஒருவனைப்போல் பகலவனுமே இமந்தொழிந்தபோயினால்? அல்லது ஆண்டவனைப்போல எங்காவது மறைந்த கிடக்கின்றனா? இவ்வியை அவன் (பகலவன்) அன்றம் இன்றம் ஒரே தன்மையாய், அந்த போலவே இன்றம் தன்மையாக நொழிவிழங்காகச் செய்துகொண்டு நம்முன் சிறக்கின்றனா? இங்ஙனம் இருக்க, அவனைப் போற்றவதையிட்டு, அவனுடைய பெயரைச் சொல்லி வேறொரு வடிவத்தை வழிபடுவது, அறிதும் அவன் நமக்குச் செய்த அளவற்ற நன்மைகளுக்காக அவனுக்கு எந்திச் செய்து பாராட்டும் முறையில்கூறாத, அதுக்கு அடக்கி ஒப்பிட்டு எடுத்து

(அடுத்த பக்கம் பார்ப்பீர்)

உறையூர்

எம். எம். எம். ஆர். பி.

சொந்தக் கைத்தறி கவர் புடவைகள் & 3-அகலம் தோத்திகள், சரிகை அங்க வந்திரங்கள்.

100, 80-நெ. தூலில் தயார் செய்யப்பட்டது. உத்தரவாத முன்ன சாயம். உறையூர்—உடை, சுத்தமான—சரிகை, உயர்தரமான—ரகங்கள், காணாமலான ஆட்கள்.

B. M. S. R. பாலகந்தன்,

கைத்தறி ஜவுளி வியாபாரம்,

84, பஞ்சவர்ணம் சாலை தெரு, உறையூர் P. O. திண்டுக்கல்.

ராஜம் விலாஸ்

கைத்தறி ஜவுளிகள் :- கலர் புடவைகள்
உயர்தர ரகங்கள்! உத்தரவாத ஜரிகை!!
80, 100-கே. நூல்களால் தயாரிக்கப்பட்டவை!
ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்.

ராஜம் விலாஸ்,
சின்ன லெளராஷ்டிரா தெரு, உறையூர் P.O. திருச்சி.

மதப்புலவர்களின்

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அடிமை மனப்பான்மையை வளர்க்கும் முறையில் வழிபடச் செய்வது எத்துணை அறியாமையென்பதை இப்புலவர் பெருமக்கள் உணர்வதில்லை, அதுமட்டுமன்று; பகலவனிடத்துக் காணப்படும் நல்லியல்புகள், இவர்கள் கூறும் சிவவடிவத்தில் காணப்படுகின்றனவா? அல்லது, பகலவனைப்போல அச் சிவவடிவம் ஒரு திறந்த வெளியிலாவது, இருக்கின்றதா? இல்லையே! ஒரு அரசனுடைய மானிகைக்கு எவ்வளவு பாதுகாப்பு அளிக்க உண்டோ, அதைவிடப் பதின்மடங்கு மிகுதியான பாதுகாப்பு அளக்க உண்டாக்கியன்றே அச்சிவவடிவத்தை வைத்திருக்கின்றனர். அதுவுஞ்சிவன் இருக்கின்ற இடம் ஒருசிக்கம்வாழ்முகுகையை விடப் பெரும் இருட்டு வாய்ந்ததாக வன்றே இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இருட்டறையில் உள்ள அந்தச் சிவனைப் பார்க்க வேண்டுமானால், இக்காலத்திலுள்ள மின்சார விளக்கின் உதவிகொண்டும் பார்க்க முடியாமல் இருக்கிறதே! எனவே, இத்தகைய பாதுகாப்புக் கட்டுப்பாடுகளும் உள்ள இடத்தில் இருப்பதும், அதனை வழிபடுவதால் மக்கள் யாதொரு பயனையும் அடைய முடியாததுமான ஒன்றையும், பாதுகாப்புக் கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் இன்றித் திறந்தவெளியில் எல்லாரும் பார்க்கக் கூடியதாயும், மக்களின் வாழ்க்கைத் துறையின் இன்றியமையாத பல பகுதிகளுக்குப் பெருந்தனை செய்வதாயும் உள்ள பகலவனையும் ஒப்பிட்டுப் பேசும் மதப்புலவர்களின் ஆராய்ச்சியை மிக நன்று! நன்று!! என்று எள்ளி நகையாடாது வேறுஎன்ன செய்வது?

இனி, இப்புலவர் பெருமகனார் கூறிய விளக்கத்தை, இவர் செல்லுந் துறை வழியே செல்லும்மற்றப் புலவர்களாவது ஒப்புக்கொண்டார்கள்! ஒப்புக்கொண்டு 'இதுவே சரி' பென்று மற்றவர்களுக்குச் சொன்னார்கள்! என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லையே! பகலவனே முருகனுடன் என்று விளக்கம் கூறிய புலவரும் இருக்கிறார். அவரைப் பெரும் புலவர் என்று மதிக்கும் பல மதப் புலவர்களும் இருக்கின்றனர். முருகனைச் சிவனுடைய பிள்ளையாக்கிய கதையும் (கந்தபுராணமும்), அவனுக்கு ஆறு முகங்களைக் கற்பித்து ஒவ்வொரு

முகத்தாலும் ஒவ்வொரு வேலையைச் செய்துமுடித்தான் அல்லது முடிக்கின்றான் என்ற விளக்கமும் இவ்விளக்கங்களை நாட்டு மக்களுக்கு விரித்துக்கூறும் மதத்தலைவர்களும் ஒருங்கே வாழக் காண்கின்றோம். இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், பகலவனை முருகனுக்கிக் காட்டிய புலவரோ, முருகனைச் சிவனுடைய பிள்ளையாக்கி அவனுக்கு ஆறுமுகங்களைக் கற்பித்து, அவனால் குரன் முதலாயினோர் வதைக்கப்பட்டனர்; உலகத்தை உண்மையிலேயே சுற்றிவந்தும் தனக்குப் பழத்தைக் கொடுக்காமல் தன் அண்ணனாகிய பிள்ளையாருக்கே பழத்தைக் கொடுத்தார் தந்தையாகிய சிவன் என்று கோபித்துக்கொண்டு பழநி மலையில் போய்க் குடியேறினார்; முருகன் வனத்தில் வேடனாகி-வேங்கை மரமாகிப்-பண்டாரமாகியும் வள்ளியைக் கைப்பற்ற முடியாமல், கடைசியில் கணபதியை அழைத்து யானையாகச் சென்று வள்ளியை அச்சப்படுத்திப் படி செய்து மணம் செய்துகொண்டார்; முருகனே சம்பந்தராகப் பிறந்து சமணத்தை ஒழித்துச் சைவத்தை நிலைநாட்டினார்; என்ற பல கதைகளை மக்களுக்குக் கூறி மதத்தை நிலைநாட்டும் புலவர்களோ ஒருவருக்கொருவர், ஆண்டவனைப் பற்றிய கதைகளில் தங்கள் தங்கள் கருத்துவேறுபாடுகளைக் கலந்துபேசி, யார் கூறுவது உண்மையென்று முடிவு கட்டாததும் அம்முடிவை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி விளக்காததும் வேடிக்கையிலும் வேடிக்கையன்றே!

இனி, இவர்கள் இருசாராரும் ஒருவரை இன்னொருவர் காண்கிறீர்களோ போதாவது, தங்களுடைய கருத்து வேறுபாடுகளை எடுத்துக் காட்டி, "ஆண்டவனுடைய மகிமையைப்பற்றிக் கூறப்படும் கதைகளை மக்களுக்கு விளக்கும்போது, உங்களுடைய கருத்தும் எங்களுடைய கருத்தும் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாமல், கேட்பவர் ஐயப்படும் முறையில் போய் விடுகின்றனவே! இது, இங்ஙனம் நிகழாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கும் நம்முடைய பிழைப்பில் மண்விழாமல் இருப்பதற்கும் புலவர்களாகிய நாம் அனைவரும் ஒருங்குகூடி ஒருமுடிவுக்கு வரப்படாது" என்று கூடப் பேசுவதில்லை. இதற்குக்காரணம் என்ன? ஒவ்வொரு மதப்புலவனும் தன்னைத்தானே தானாகையர்த்திக் கொள்வதும், தனக்குத் தெரிந்த அளவு மற்றப் புலவனுக்குத் தெரி

யாது என்று எண்ணுவதும், அவனுக்கு என்னதெரியுமா? எந்தநூலைப் படித்தான்? யாரிடம் பாடம்கேட்டான்? அப்படிப்பட்டவனிடம் நான்போய், கீர்ப்பிடிச் சொன்னதன் பொருள் என்ன? இப்பொருள்பற்றி நான்கொண்டுள்ள கருத்துக்கு உம்முடைய அபிப்பிராயமென்ன என்று கேட்பதா? என்ற இறுமாப்புமேயாகும்.

இனி, இவ்விருசாராரும் கூறும் விளக்கங்களைக் கேட்ட மக்கள், அவ்விளக்கங்களால் தெளிவுபெற முடியாமல், ஒன்றுக்கொன்று முரண்படும் இரு விளக்கங்களையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் காட்டி, இவ்விருண்டில் எதைவற்றுக்கொள்வது, எதைக்கைவிடுவது? ஆண்டவனைப்பற்றியும் மதத்தைப்பற்றியும் உங்களுக்கு முன்னிருந்த மதப்புலவர்கள் கூறிய கருத்துக்களுக்கும் இன்று நீங்கள் கூறும் இருவேறுபட்டகருத்துக்களுக்கும் மனக்குழப்பமடைவதற்குள்ள வேறுபாட்டைப் பார்க்கிலும் பெரிதான வேறுபாடுகளன்றோ காணப்படுகின்றன! என்கேட்டு விட்டாலோ, கேட்பவர்களுக்கும் சொல்பவர்களுக்கும் விளங்காத முறையில் விளக்கம் கூறித் தப்பித்துக்கொள்ள முயல்வார்கள். இது ஒருகாலம். இந்தக் காலத்தில்தான், எழுதியவர்களுக்கும், அவற்றைப் படிப்பவர்களுக்கும், கேட்பவர்களுக்கும் விளங்காத மதத்தைப்பற்றிய சித்தாந்த நூல்கள் எழுதப்பட்டன.

ஆண்டவனையும் மதத்தையும் தத்துவார்த்த முறையில் விளக்குவதற்காகச் சித்தாந்த நூல்களை எழுதிய மதப்புலவர்கள், தாங்களின்விளக்கம் ஆண்டவனுக்கும் மத்திற்கும், புராண இதிகாசக்கதைகளில் வரும் ஆண்டவனுக்கும் மத்திற்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லை என்பதாக மனப்பால் குடித்துக்கொண்டு தான் மதத்தைப்பற்றிய சித்தாந்த நூல்களை எழுதினார்களோ! ஆனால் அவர்களும் தங்களுடைய சித்தாந்த உண்மைகளை மக்களுக்கு எடுத்து விளக்கும்போது புராண இதிகாசக் கதைகளை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டாமல் விளக்கமுடிவதில்லை. சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால், யாதாயினும் ஒரு கதையை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டாமல் ஆண்டவனையோ மதத்தையோ எந்த மதப்புலவராலும், விளக்க முடிவதில்லை. ஆனால், இப்படிப்பட்டவர்களே கதைகள் எல்லாம் கற்பனையேயன்றி அவைகளால் பெறப்படும் உண்மையாத்மில்லைக் கண்டிர் என்று கூறத்தயங்குவது மில்லை.

இனி, மதப்புலவர்களில் ஒரு பிரிவினரான வேதாந்திகள் இருக்கின்றார்களே! இவர்களின் போக்கு மிக மிக வேடிக்கையானது. இவர்கள் ஆண்டவனைப்பற்றியும் மதத்தைப்பற்றியும் கூறப்படும் புராண இதிகாசக்கதைகளை நம்புவதில்லை யென்றும், சித்தாந்திகள் கூறும் நெறிக்களைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை

என்றும் சொல்பவர்கள். ஆனால் வேதாந்திகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் இவர்கள் வாழும்மடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தாலோ, அங்கெல்லாம் ஆண்டவனையும் மதத்தையும் பற்றிப் புராண இதிகாசங்களில் சொல்லப்படும் கதைகளை விளக்கும் படங்களை மாட்டிப் பெற்றிருக்கும். இவர்களுடைய கடவுள் வழிபாட்டு முறையைப் பார்த்தாலோ சித்தாந்திகளைக்காட்டிலும் ஒருபடிமேலாகவே சென்று கடவுள் வழிபாட்டில் சித்தாந்திகள் இவர்களிடம் பிச்சை வாங்க வேண்டுமென்ற முறையிலேயே இவர்களுடைய கடவுள் வழிபாட்டு முறை அமைந்திருக்கும். சித்தாந்த முறைப்படி கட்டப்பட்ட கோயில்களில் நடைபெறும் வழிபாட்டு முறையைப் பார்க்கிலும், வேதாந்தமுறைப்படி அமைக்கப்பட்ட மடங்களில் நடைபெறும் கடவுள் வழிபாட்டு முறை தான் மிகுந்த ஆவாத்தோடும் ஆட்பரத்தோடும் காணப்படும். ஆனால், இவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பேசும்போதுமட்டும் "நானே கடவுள்; கடவுளே நான்" என்று பேசுவார்கள். இவர்களுக்கென்று எழுதப்பட்ட வேதாந்த நூல்களிலும் இப்படியே தான் எழுதப்பட்டிருக்கும். ஆனால், இவர்களுடைய பக்தகோடிகளுக்கு உபதேசம் செய்யும்பொழுது பார்த்தாலோ, புராண இதிகாசக் கதைகளை ஒன்றுவிடாமல் ஒப்புவித்து, பார்த்தீர்களா பக்தகோடிகளே, ஆண்டவனுடைய அருட்டிறங்களை என்னுடைய கூறிப் புளகாங்கிதம் அடைவர்.

இப்படியாக மதப்புலவர்கள், ஆண்டவனையும் மதத்தையும் மக்கள் நம்பவேண்டுமென்பதற்காகத், தங்களுக்குத் தோன்றிய வாறெல்லாம் கதை எழுதிவைத்து ஒருவருடைய கருத்து இன்னொருவருடைய கருத்தோடு ஒத்துவராமல் அவர்களுக்குள்ளேயே மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதுமட்டுமன்றி, அவற்றைக் கேட்பவர்களுக்கும் மயக்கத்தை உண்டுபண்ணிவிடுகின்றது. எனவே இந்த மயக்கம் திராவிட; திரைப்படம் போன்றது என்றால், இதைப்பற்றிக்கவலை கொள்ளாமல்—காலத்தைக் கற்பனை உலகில் செல்விடாமல்—கருத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றமுறையில்—மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்று மதப்புலவர்களுக்குப் பகுத்தறிவாளன் கூறுகிறான். இதில் என்ன தவறு?

புதிய வெளியீடுகள்

திராவிடப் பண்
திராவிடர்கழகக் கொள்கைகளை விளக்கித், திராவிடர்க்கு வழிபுணர்ச்சியுடனும் பாடல்கள் நிறைந்தது.

விலை அனு 3.
காதலும்-கற்பும்
காதலின் அவசியத்தையும், கற்பின் உண்மையையும் உணர்த்தும் சிறுவதை நூல்.

விலை அனு 3.
தனிப்புத்தகம் வேண்டுமோர் 4 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பு. 7 அணு அனுப்பு வோருக்கு மேற்கண்ட இரு புத்தகமும், ரூ. 1. அனுப்புவோருக்கு 5 புத்தகங்களும் அனுப்பப்படும்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.
கிடைக்கும்படி:—
"குயிறு நூற் பதிப்பகம்"
28, அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி பாண்டிச்சேரி.

கிளி மார்க்
பட்டணம் பொடி.

நிறம் தாரம் மனத்தில் நிகரற்றது
இன்றே உங்கள் தேவைக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

எ. எஸ். ராஜன் அன்றி கம்பெனி,
தயாரிப்பதற்கு உதவி,
பழையவன் ஓர்ப்பட்டணம் பொடி.